

[Kolbiørn.]

skellig Maade har maattet beskæftige sig med denne Sag, modtaget et Utal af Tilkendegivelser og Udtalelser — jeg har ikke saa helt faa af dem —, men jeg maa understrege, at disse gaar i meget forskellig Retning, og at Forældre af højst forskellige Stilling har udtrykt deres Ønske om, at Skoledirektionen vilde beslutte sig til at lade den paagældende Inspektør fortsætte.

Jeg kan ikke anerkende, at denne Afgørelse er i Strid med Folkeskolelovens § 3, der bestemmer, at Kristendomsundervisningen i vor Skole skal være i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Lære. Jeg kan heller ikke anerkende, at man ved denne Afgørelse har fastslaaet en ny Moral som Norm. Vi betragter denne Sag som et af de specielle Tilfælde, der undertiden opstaar. Det er fremhævet, at i en saa stor Institution som Københavns Skolevæsen er det ikke første Gang, man staar over for et Moderskab uden for Ægteskab, og det er i hvert Fald meget længe siden, det har givet Anledning til en Afskedigelse. Jeg vil personlig ogsaa mene, at det vilde være en ikke ønskelig Løsning. Jeg tror, der ligger noget meget fundamentalt i dette, at vi kom bort fra at afskedige en Kvinde paa Grund af hendes Moderskab, og jeg kan ikke anerkende, at den Omstændighed, at den paagældende vedgaar sin Stilling, skulde stille vedkommende daarligere. Aabenhed og Vedkendelse af sin Handling kan efter min Opfattelse ikke være en Forringelse af den paagældendes Personlighed.

Det er min Opfattelse, at den Forstaaelse af Ægteskabets fundamentale Betydning i vort Samfund, som vi alle ønsker at skabe, maa naas ved at gøre Ungdommen forstaaeligt, at Ægteskabet er en væsentlig Betingelse for et roligt Samfundsliv og den sikreste Ramme om en normal Opvækst for Børnene. Jeg tror ikke, denne Respekt skal naas ved at kaste Foragt paa den, der bliver Moder uden for Ægteskab, eller ved at gøre vedkommendes Kaar usikre. Jeg tror, at netop den Indstilling har været medvirkende til mange ulykkelige Forhold baade med Hensyn til Fosterdrab og med Hensyn til Børn, som den paagældende Moder har skubbet fra sig og ikke draget Omsorg for. For mig er i denne Sag dette, at det understreges, at en Kvinde, der er gravid uden for Ægteskab, bør føde sit Barn, vedstaa sit Barn og drage Omsorg for det, noget meget væsentligt, fordi jeg tror, Ansvarsbevidstheden i dette Forhold er noget uhyre centralt. Det er jo desværre ikke altid saadan, at Grænsen mellem An-

svarsfølelse og Mangel derpaa gaar just mellem Ægteskab og Ikke-Ægteskab.

Det blev sagt: Vil det ikke være umuligt at tale om moralske Forhold for Børnene ved en Skole, hvor Skolens Leder er Moder uden at være gift? Det letter vel ikke den pædagogiske Opgave, men det er ikke nogen ny Situation. I en By som København maa enhver Lærer regne med, at der i den Børneklasse, han har med at gøre, sidder Børn af ugifte Mødre; han kan ikke lade sin Belæring forme sig blot som en Fordømmelse af dem. Vi er alle enige om, at det var bedst tjenligt for Skolen at faa Ro om denne Sag. Skoledirektionen har søgt at finde en Vej hertil; vi har ikke ønsket at gøre den paagældende hverken til Helt eller til Martyr, men vi har ønsket at lede Forholdene tilbage til et normalt Leje.

Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mener, at Skoledirektionens Tilbud om en Overflytning af dem, der maatte ønske det, til andre Skoler, ikke kan opfyldes, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Skolerne ligger saa tæt, at det kan ordnes, og der er ingen Grund til at tvivle paa, at mange vil ønske at faa deres Børn ind paa de ledige Pladser, aldeles ikke ud fra politiske eller lignende Synspunkter.

Det kan ikke nægtes, at den Uro, der har været om Sagen i de sidste 14 Dage, i høj Grad er støttet af dem, der er Modstandere af den trufne Afgørelse. De har naturligvis deres fulde Ret til at føre Sagen frem til Debat, baade i Pressen og alle andre Steder, men de befordre ikke Roen derved, heller ikke ved med tilsyneladende Bifald kraftigt at fremhæve Tilfælde, hvor enkelte Lærere tilkendegiver deres Ønske, ikke om at flytte, men om at faa Tjenestefrihed med fuld Løn.

Jeg ser altsaa denne Sag som et særpræget Enkelttilfælde; jeg kan ikke se, at den er afgørende for noget Princip, i saa Fald maatte man gaa langt videre. Jeg vilde have ønsket, at man kunde løfte Sagen op til at betragte den som et Specialtilfælde, man ser paa uden Ufordragelighed.

Undervisningsministeren (Harling): Jeg skal kun gøre ganske faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Hauberg hævdede, at den juridiske Side af Sagen for Skoledirektionen havde været i Orden. Det kan man maaske sige, men var Afgørelsen blevet en Afskedigelse, havde den juridiske Side ganske utvivlsomt ogsaa været i Orden. Det er en Diskussion, som vi vist ikke kommer langt med. Jeg kan i den Forbindelse minde om, at det ikke er saa forfærdelig mange Aar